

НАШЕ

ЖИТТЯ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 39 (681)

Субота, 27 вересня 1980 року

Ціна 2 коп.

ВИСОКІ ТЕМПИ, ВІДМІННА ЯКІСТЬ

З ЧІТКИМ РИТМОМ

Понад завдання випущено електромагнітів серії МТ і реле РПУ-0 на 5 тисяч карбованців і заощаджено сировини та матеріалів на 455 карбованців.

Таких показників домоглися у колективі Ворошиловградського УВП за вісім тижнів з початку ударної трудової вахти, присвяченої XXVI з'їзду КПРС. Серед виробничих колективів підприємства перше місце у передз'їздовському змаганні зайняли трудівники дільниці складання електромагнітів МТ, яку очолює старший майстер М. Л. Веселов. Цей колектив виконав серпневе завдання на 101,7 процента при відмінній якості продукції.

В індивідуальному змаганні за гідну зустріч з'їзду партії відрадних виробничих успіхів домагається токарь Т. К. Чубарев (перший знімок ліворуч). Він виготовляє оснастку, зокрема колодки на пресформи електромагнітів. Під час Великої Вітчизняної війни Тимофій Кирилович бив фашистів на Малій Землі, а тепер зміцнює мир ударною працею.

Слюсар-складальниця електромагнітів Васильєва Олександра Григорівна (крайній знімок праворуч), ставши на трудову вахту, змінило завдання виконує в середньому на 140 процентів.

Високий ритм передз'їздовського змагання панує і на дільниці складання реле РПУ-0. Регулювальниця В. Д. Дугуріна і бригадир В. М. Черній (знімок ліворуч внизу) в минулому році вийшли переможцями соціалістичного змагання, а нині прагнуть ознаменувати XXVI з'їзд КПРС новими трудовими здобутками.

А. ОЛЕКСАНДРЕНКО.

Фото И. МІНДЕЛЯ.

Продуктивність праці зростає

Почини колективів передових підприємств республіки «XXVI з'їзду КПРС — 26 ударних тижнів» гаряче підтримали робітники виробничого об'єднання «Новокраматорський машинобудівний завод».

Члени нашого Товариства Едуард Григорович Винник, Микола Трохимович Ременюк, Микола Єгорович Пронін, Едуард Северинович Гейко, Микола Дмитрович Журавель та

багато інших стали на передз'їздовську трудову ударну вахту і взяли підвищені соціалістичні зобов'язання — достроково, на три місяці раніше, завершити виконання річного плану. Своє слово модельники дотримали — 86 з них за станом на 1 вересня вже завершили свою особисту п'ятирічну програму.

Змагання на честь чергового форуму комуністів набирає но-

вої сили. Трудовий рубіж, що його визначили для себе правофлангові п'ятирічки, гідна зустріч свого професійного свята — Дня машинобудівника. До цієї дати вони зобов'язалися, за рахунок підвищення продуктивності праці, виконати ще одне місячне завдання і з честю дотримали свого слова.

Ф. КАЛАФАТ.

Донецька область.

Дев'ятий тиждень ударної трудової вахти присвячується IX з'їзду РКП(б), що відбувся у 1920 році.

З ТРУДОВОЮ ПЕРЕМОГОЮ!

РОБІТНИКАМ, ІНЖЕНЕРНО-ТЕХНІЧНИМ ПРАЦІВНИКАМ І СЛУЖБОВЦЯМ ПІДПРИЄМСТВ І ВИРОБНИЧИХ ОБ'ЄДНАНЬ, ЦЕНТРАЛЬНОМУ ПРАВЛІННЮ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

Республіканський комітет профспілки робітників місцевої промисловості і комунально-побутових підприємств сердечно поздоровляє колективи робітників, інженерно-технічних працівників і службовців виробничих об'єднань та підприємств Товариства з достроковим виконанням планових завдань десятиї п'ятирічки по випуску валової продукції та обсягу реалізації готових виробів.

Висловлюємо впевненість, що трудівники Товариства докладуть усіх зусиль для успішного виконання планів і зобов'язань завершального року п'ятирічки, підвищення ефективності виробництва, поліпшення якості вироблюваної продукції і ще ширше розгорнуть соціалістичне змагання за гідну зустріч XXVI з'їзду КПРС і XXVI з'їзду Компартії України.

М. БЕЗЕМЧУК,

голова Українського республіканського комітету профспілки робітників місцевої промисловості і комунально-побутових підприємств.

ПО РІДНІЙ КРАЇНІ

РУБЕЖІ ПІДЗЕМНИХ СКОРОХОДІВ

Горизонтальні тунелі загальною довжиною 82 кілометри з'єднали багаті мідно-нікелеві поклади рудника «Комсомольський», розташованого недалеко від Норильська (Красноярський край). Закінчивши їх прокладання, підземні скороходи достроково виконали п'ятирічне завдання. Колектив «Комсомольського» — ініціатор змагання на честь XXVI з'їзду КПРС у кольоровій металургії. На цьому великому руднику вперше в країні освоєно видобування багатих руд з допомогою самохідних механізмів.

ФУНДАМЕНТ МАЙБУТНІХ УРОЖАЇВ

Земля в зоні БАМу, яка не знала плуга, починає працювати на врожай. Механізатори молодого тваринницького радгоспу «Зоря», створеного поблизу Тинди (Амурська область), приступили до осінньої оранки під кормові культури. Минулої весни тут, як експеримент, вперше зорали цілину і засіяли сто гектарів землі вівсом. Дослід удався: господарство одержало по дві з половиною тонни зеленої маси з гектара, повністю забезпечило громадське стадо сіном на довгу північну зиму. В наступному році вирішено розширити площу під кормові культури майже вдвоє.

КОМП'ЮТЕР — ПЛАНОВИК

Складний процес планування виробництва сталевих труб у країні віднині повністю візьме на себе електронна техніка. У вирішенні цього завдання обчислювальному центру Держ-

постачу СРСР допоможуть програми, створення яких завершили вчені Інституту кібернетики АН УРСР і дніпропетровські конструктори. Розробка українських спеціалістів — складова частина загальнодержавної автоматизованої системи управління економікою країни, створюваної відповідно до рішень XXV з'їзду КПРС.

ЧАЙНІ ПЛАНТАЦІЇ

Достроково виконали завдання нинішнього року по заготівлі чайного листу землероби Зугдідського і Махарадзевського районів, основаних у Грузії по вирощуванню цієї продукції. Інтенсифікація галузі дала можливість цього року розширити плантації за рахунок освоєння гірських районів і добитися високих урожаїв навіть при несприятливих погодних умовах.

ГОЛУБА ЦІЛИНА ВІРМЕНІЇ

Багатими уловами відзначається путина, що почалася в ставках Вірменії. Щодня в торговельну мережу Єревана та інших міст відправляється до 10 тонн свіжої продукції. Рибицтво — інтенсивно зростаюча галузь сільського господарства республіки. Застосовуючи інтенсивну годівлю, широко механізацію на всіх етапах виробництва, трудівники «голубих ферм» з кожного гектара одержують тепер до 20 центнерів риби. Поряд з коропом, товстолобиком, білим амуром в тутешніх умовах добре акліматизувалися новосели — буфало і сом.

(ТАРС — РАТАУ).

ЗАВТРА — ДЕНЬ МАШИНОБУДІВНИКА

ОСНОВА ТЕХНІЧНОГО ПРОГРЕСУ

У відповідності з рішеннями XXV з'їзду партії, наступних Пленумів ЦК КПРС випереджаючими темпами розвивається машинобудування — основа технічного прогресу всього народного господарства. За чотири роки п'ятирічки загальний обсяг промислової продукції збільшився на 20 процентів, а машинобудування і металообробки на 40 процентів — більше, ніж будь-якої іншої галузі індустрії. В порівнянні з першими чотирма роками минулої п'ятирічки випуск приладів і засобів малої автоматизації зріс в 1,8 раза, обчислювальної техніки — в 3,1 раза. Тепер на долю машинобудування припадає понад чверть промислової продукції країни, близько п'ятої частини радянського експорту.

Електромагніти серії МТ і ЕД, реле РПУ-2 і РПУ-0, магнітні пускачі ПМЕ-113 та інші виробляють, що їх випускають ці підприємства, йдуть на комплектування металорізальних верстатів, різних машин і автоматів.

Чимало членів нашого Товариства трудяться в компактных групах на заводах багатьох машинобудівних міністерств — на Харківському тракторному імені Серго Орджонікідзе, Ворошиловградському тепловозобудівному об'єднанні імені Жовтневої революції, Київському заводі «Червоний екскаватор» та багатьох інших.

Своє професійне свято — День машинобудівника — вони зустрічають високими трудовими показниками, досягнутими у соціалістичному змаганні за гідну зустріч XXVI з'їзду КПРС.

го виробничого об'єднання «Електромагніт», Полтавського УВП-2, Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт».

Електромагніти серії МТ і ЕД, реле РПУ-2 і РПУ-0, магнітні пускачі ПМЕ-113 та інші виробляють, що їх випускають ці підприємства, йдуть на комплектування металорізальних верстатів, різних машин і автоматів.

Чимало членів нашого Товариства трудяться в компактных групах на заводах багатьох машинобудівних міністерств — на Харківському тракторному імені Серго Орджонікідзе, Ворошиловградському тепловозобудівному об'єднанні імені Жовтневої революції, Київському заводі «Червоний екскаватор» та багатьох інших.

Своє професійне свято — День машинобудівника — вони зустрічають високими трудовими показниками, досягнутими у соціалістичному змаганні за гідну зустріч XXVI з'їзду КПРС.

СЛОВОМ І ПРАКТИЧНИМИ ДІЛАМИ

Незабаром розпочнуться заняття в системі політичної освіти трудящих. На засіданні партійного бюро Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт» затверджено склад агітаторів і пропагандистів. Це робітники, інженерно-технічні працівники і службовці, що мають середню або вищу освіту, передовики виробництва, котрі оволоділи навиками агітаційно-пропагандистської роботи і користуються авторитетом у колективі. Всього на головному підприємстві 40 пропагандистів і агітаторів. 21 з них закріплено за дільницями і бригадами, де вони займаються питаннями виробничої діяльності, решта — висвітлюють питання економіки, атеїзму, внутрішнє і міжнародне життя країни. Координує систему ідеологічної і виховної роботи заступник секретаря партбюро Іван Петрович Катаєв.

Червневий (1980 р.) Пленум ЦК КПРС викликав пошвавлення ідеологічної роботи на підприємстві. Агітатори і пропагандисти, виступаючи на дільницях, у відділах, у гуртожитку з лекціями і політінформаціями, ознайомили трудівників з рішеннями Пленуму. На підприємстві було запрошено лекторів товариства «Знання», які ви-

світлювали теми: «Про значення у житті партії і радянського народу рішень червневого (1980 р.) Пленуму ЦК КПРС», «Про внутрішню і зовнішню політику нашої держави», «Міжнародне становище СРСР».

Протягом багатьох років об'єднання працює ритмічно, виконує й перевищує планові завдання і соціалістичні зобов'язання. У досягнутих успіхах є заслуга і пропагандистів, котрі свої бесіди і лекції тісно пов'язують із завданнями, поставленими перед колективом.

Нині головну увагу агітаційно-пропагандистський колектив зосередив на тому, щоб довести до кожного трудівника завдання останнього року десятиї п'ятирічки з тим, щоб закласти надійний фундамент відмінної роботи в одинадцятій, гідно зустріти XXVI з'їзд КПРС.

Серед пропагандистів заслуженим авторитетом користуються штампувальник А. І. Іванов, слюсарі-складальники Н. М. Гриценко та В. В. Кисіль, інженери І. М. Лопін, К. І. Хайкіна, Н. В. Іватіна, З. В. Калиниченко та інші.

Агітатори і пропагандисти не обмежуються роз'ясненням рішень, постанов, питань державної полі-

тики. Вони до всього причетні. Словом і конкретною роботою пропагандистський актив допомагає колективу боротися за підвищення ефективності виробництва і якості роботи, суворо дотримуватись режиму економії сировини, матеріалів, енергоресурсів.

Але особливо напружений час у пропагандистів і агітаторів тепер, у дні, коли наша країна готується зустріти черговий форум комуністів. Колектив Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт» став на трудову вахту: «XXVI з'їзду КПРС — 26 ударних тижнів». Наші активісти визначили форми і методи роботи на цей час. Днями заплановано провести зустріч трудівників об'єднання з прославленим гірником, одним з ініціаторів почину «XXVI з'їзду КПРС — 26 ударних тижнів», бригадиром очисного забою шахти імені А. Ф. Засядька Героєм Соціалістичної Праці С. П. Негруцю.

Готуються пропагандисти до єдиного політдня — «Останньому року п'ятирічки — ударний фініш», «XXVI з'їзду КПРС — гідну зустріч!». Вони дбають і про висвітлення ходу передз'їздовського змагання на стендах та у стінній пресі.

В. ПАЦЮК.

Сумлінними трудівницями називають на Комунарському УВП рихтувальницю Лідію Миколаївну Гарматову, штампувальницю Діну Антонівну Гожу та Лідію Василівну Гармаш. Кожен з них присвоєно звання «Ударник комуністичної праці». Змінні завдання робітничі виконують на 145—150 процентів.

Л. М. Гарматова свою особисту п'ятирічку завершила до 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна.

Фото Г. ХАРКІВСЬКОГО.

ГОЛОВНА ТУРБОТА

Хоч дільниця наша допоміжна, як звикли її називати, проте погодитись з тим, що роль її у загальному процесі нашого виробництва незначна — ніяк не можна. Судить самі. Сотні машин і механізмів майже цілодобово виконують значну роботу, яку покладає їм, так би мовити, на плечі людина. Вічного, звісно, нічого немає. Метал теж, виявляється, «стомлюється». Тож і кожна машина доглядає та уваги потребує чимало. Ось це, можна сказати, і є основною нашою турботою. Безперебійній роботі всього обладнання підприємства підпорядковано дії колективу механічної дільниці.

Щоденно кожен з нас перед початком зміни обходить робочі місця, цікавиться, як працює обладнання, з'ясовує, чи немає зауважень з боку виробників, які обслуговують його. Найменші неполадки тут же ліквідуються. Не пам'ятаю випадків простою механізмів з вини будь-кого з членів нашого колективу.

Існують, звичайно, труднощі із запасними частинами до машин. Але і цій біді намагаємось зарадити в певній мірі. Деякі, менш складні, деталі виготовляємо власними силами. Адже кожен з нас

опанував одну-дві суміжних професій, має високий кваліфікаційний розряд.

Неабиякої уваги надаємо ощадливому використанню електроенергії, матеріалів. Замінили, наприклад, електричні двигуни на менш потужні, які цілком влаштовують за всіма параметрами. Це дало значну економію, до того ж знизився рівень шуму на виробничстві.

Освітлення розбили на невеликі групи, отже можна освітлювати лише певну частину виробничої площі, де є в цьому потреба. Тільки за минулий місяць завдяки спільним турботам про бережливість і економію наше УВП заощадило близько 8 тисяч кіловат-годин електричної енергії.

Товариський і робітничий наш колектив. Кращими серед кращих називають на підприємстві моїх колег Віктора Валентиновича Ридванського, Анатолія Петровича Ренкаса та інших.

Працюємо ми сьогодні з особливим піднесенням. Адже зобов'язалися зустріти XXVI з'їзд КПРС значними трудовими досягненнями.

Ю. ПРОКОПЕНКО,
наладчик Житомирського УВП.

ЗОБОВ'ЯЗАННЯ КУЛЬТАРМІЙЦІВ

Культзаклади та організації Житомирського обласного УТОГ широко розгорнули соціалістичне змагання за кращу постановку роботи на честь XXVI з'їзду КПРС і XXVI з'їзду Компартії України.

Положенням про соціалістичне змагання, затвердженому на засіданні президії обласного відділу УТОГ, передбачено розгорнути організаційну, масово-політичну роботу по ідеологічному забезпеченню соціалістичного змагання серед членів Товариства, котрі працюють на УВП, державних підприємствах і в сільському господарстві.

Контрольні цифри Будинку культури, клуби і відділи УТОГ зобов'язалися виконати до 7 листопада нинішнього року, а за перший квартал 1981 року — до відкриття XXVI з'їзду КПРС.

У приміщенні обласного закладу культури і в клубах буде оформлено наочну агітацію «Від з'їзду до з'їзду», Дошки пошани «Члени УТОГ на передз'їздовській вахті», книжково-ілюстративні виставки «Партія — наш керманіч», папки з вирізками «Радянський народ на передз'їздовській вахті».

Намічено провести серію лекцій на теми: «Від з'їзду до з'їзду», «Шляхами, накресленими партією», «Партія — розум, честь і совість нашої епохи», організувати тематичні вечори: «Трудящі Житомирщини — XXVI з'їзду КПРС» (зустрічі з новаторами і передовиками виробництва), «Втілення Програми миру в життя — вагомий внесок КПРС у збереження миру в усьому світі».

Будинку культури, клуби і відділи Товариства, щоб краще пропагувати соціалістичне змагання,

популяризувати передові методи праці, новаторство, запланували провести по два вечори-портрети передовиків виробництва і сільського господарства, вечори підбиття підсумків змагання під девізом «Репортуємо з'їзду», вечори трудової слави «Вони виконали особисту п'ятирічку», вшанувати передовиків ланів і ферм за місцем проживання, провести усно-мімічний журнал «Радянський народ — від з'їзду до з'їзду».

Бібліотеки проведуть літературно-художні вечори під девізом «Народ і партія єдині».

Хід виконання соціалістичних зобов'язань систематично висвітлюватиме стінна преса, відображатиметься на дошках показників. Відділи Товариства поведуть рішучу боротьбу з порушеннями трудової дисципліни і громадського порядку, прогульниками, бракоробами. Культзаклади проведуть тематичний вечір «Вони заважають нам жити».

З метою дальшого розвитку народної творчості культзаклади дбають про зростання кількісного і якісного складу гуртків художньої самодіяльності. Намічено систематично проводити концерти і вистави. Так, обласний Будинку культури зобов'язався дати чотири концерти і дві вистави, клуби — по два концерти.

При підбитті підсумків соціалістичного змагання враховуватиметься якість заходів, що відбудуться, їх ідейна спрямованість, масовість, дієвість.

Для розгляду питань про виявлення переможців змагання на кращу постановку роботи культзакладів і організацій Товариства на честь XXVI з'їзду КПРС і

XXVI з'їзду Компартії України буде створено комісію, до складу якої увійдуть представники обласного відділу УТОГ, обкому профспілки, Будинку культури і краєвого клубу.

При повному виконанні умов змагання на кращу постановку роботи в культзакладах і організаціях Товариства на честь форуму комуністів переможців буде нагороджено.

Будинку культури — Почесною грамотою обласного УТОГ і обкому профспілки працівників місцевої промисловості і комунально-побутових підприємств та грошовою премією у розмірі 50 карбованців;

клуби: за перше місце — Почесною грамотою і грошовою премією у розмірі 30 карбованців, за друге і третє — почесними грамотами і сувенірами;

обласний відділ — почесною грамотою і сувеніром.

Підсумки огляду будуть підбиті до дня відкриття XXVI з'їзду Компартії України.

Підвищені зобов'язання працівників ідеологічного фронту ввібрали в себе передз'їздовські плани і задуми творчих працівників клубів, Будинку культури, відділів Товариства. Багато що з наміченого здійснюється. І це природно — адже шлях до рубежу, зафіксованого нині в зобов'язаннях, почався відразу ж після прийняття червневим (1980 р.) Пленумом ЦК КПРС рішення про скликання XXVI з'їзду партії.

О. ТВЕРСЬКА,
голова Житомирського обласного відділу УТОГ.

Люблять і поважають в колективі Івано-Франківського УВП майстра Шаю Хастилевича Маргуліса. За тридцять років праці на підприємстві він досконало опанував технологію виробництва, в будь-який час може прийти робітникові на допомогу. До його змістовних порад прислухаються, бо знають, що вони, перш за все, спрямовані на підвищення продуктивності праці, поліпшення якості виготовленої продукції, економії тканини.

На знімку ви бачите, як майстер Ш. Х. Маргуліс (в центрі) разом із заступницею Марисею Миколаївною Кулик (ліворуч) та швачкою, «Майстром — золоті руки» Василюю Іванівною Крайківською розв'язують виробничі завдання.

Фото Г. ПОСИПЕНКА.

ШКОЛАМ

Країна активно готується гідно зустріти XXVI з'їзд КПРС.

Педагогічні колективи вечірніх загальноосвітніх шкіл глухих робітничої молоді, ставши на трудову освітняську вахту, сповнені рішучості і бажання виконати намічені плани середнього всеобучу і новими успіхами у навчанні та виховній роботі відмітити цю знаменну подію у житті партії і народу. Оглядаючи пройденний за п'ятиріччя шлях, можна з впевненістю сказати, що зроблено немало. Атестати про середню освіту одержали в республіці сотні молодих робітників і службовців. Таких випусків не знали вечірні спецшколи раніше.

Як засвідчили перевірки, здійснені в минулому навчальному році у Херсонській, Запорізькій, Львівській, Житомирській, Миколаївській, Сумській та інших областях, після виходу спільного наказу Міністерства освіти УРСР і Центрального правління УТОГ «Про заходи по поліпшенню загальноосвітньої підготовки працюючої молоді з дефектами слуху в УРСР», рекомендацій Комісії Укрпрофради по роботі серед глухих робітників і службовців «Про підвищення загальноосвітнього рівня працюючої молоді з дефектами слуху» на місцях проведена певна робота.

Повсюдно уточнено кількість молоді віком до 29 років, яка не має середньої освіти і не навчається. Такої молоді в республіці нараховується близько 3 тисяч чоловік. Найбільше її у Донецькій,

Одеській, Дніпропетровській, Закарпатській, Харківській, Львівській, Ворошиловградській, Полтавській областях. Отже, в одинадцятій п'ятирічці першочерговим і актуальним залишається завдання, спрямоване на максимальне охоплення навчанням молоді. Це відповідальне державне завдання повинні розв'язувати у тісному контакті органи народної освіти, відділи УТОГ і школи. Вони повинні скласти реальний перспективний план на одинадцять п'ятирічку (якщо він ще не складений) по залученню робітників і службовців до школи.

Однак, слід зауважити, що в комплектуванні спецшкіл нерідко трапляються прорахунки. Замість, скажімо, комплектування цих закладів у березні — квітні, вони комплектуються у серпні після повернення із відпусток педагогічних працівників. Зрозуміло, що таке комплектування у більшості випадків носить стихійний і поспішний характер (без індивідуального підходу до молодого трудівника і врахування його освітньої підготовки, запитів, інтересів, виробничих і сімейних обставин, тощо). То ж не дивно, що уже протягом перших місяців частину учнів з цих та інших причин: затримка на роботі, неуспішність та інше, вибуває зі школи. Подекуди в школах трапляють-

ЙОГО ТРУДОВІ ДОСЯГНЕННЯ

Тридцять п'ять років працює Іван Андрійович Пахомов на Павлоградському шкіряному заводі. Ще підлітком, в тяжкі післявоєнні роки, прийшов він на це підприємство. І вже тоді, коли працював на відбудові вищент зруйнованого фашистами заводу, керівники помітили в нечужому хлопцеві його найголовніші риси характеру: кмітливості, сумлінності при виконанні доручень, любов до праці. Згодом йому запропонували навчатися шевської справи. Здібний хлопець охоче вчився і невдовзі оволодів професійними премудростями.

Пізніше Івану Андрійовичу запропонували перейти працювати до цеху хімічної обробки шкіри. Ця робота, хоч і складна, та відповідала, сподобалася йому. Досконало вивчивши професію зольника, І. Пахомов став висококваліфікованим робітником. Тепер він — ударник комуністичної праці, часто виходить переможцем у соціалістичному змаганні. Трудиться Іван Андрійович із завзяттям, високопродуктивно. Продукція, яку він виготовляє, завжди високої якості, добротна. Не було такого випадку, щоб трудівник допустив брак.

Чесно, сумлінно, багаторічно працює на заводі, комуністичним ставленням до своїх обов'язків Іван Андрійович завоював повагу серед робітників. Вже має чимало подяк, почесних грамот, нагороджувався цінними подарунками. Неодноразово його портрет прикрашав заводську й міську Дошки пошани.

Ще у квітні, до 110-річчя з дня народження В. І. Леніна, Іван Андрійович виконав особисте п'ятирічне завдання і тепер працює у рахунок одинадцятої п'ятирічки.

Включившись у соціалістичне змагання на честь XXVI з'їзду КПРС, Іван Андрійович переглянув свої соціалістичні зобов'язання і взяв підвищені. Форум комуністів він прагне відзначити високими трудовими показниками: до відкриття з'їзду виконати ще одне річне завдання.

Іван Андрійович говорить, що до нього частенько звертаються молоді робітники, просять розповісти про секрети своїх успіхів. А він відповідає їм, що ніяких секретів немає. Треба по-діловому, з любов'ю ставитися до праці, до своїх обов'язків, дорожити кожною робочою хвилиною, працювати творчо, з вогником.

І. ЗІНЧЕНКО.

м. Павлоград,
Дніпропетровської області.

ЛЮДИНА І ПІ СПРАВА

Ливарника Василя Михайловича Музиченка я щодня бачу на одній з дільниць загатовельного цеху Одеського виробничого об'єднання «Електрик». Протягом 14 років роботи на підприємстві його постійно називають в числі кращих.

А почалося все так. Після трирічного навчання в Кременчуцькій школі фабрично-заводського навчання Василя направили столяром на колишнє Одеське УВП-1, де він і пропрацював десять років.

Створення виробничого об'єднання «Електрик» привело до ліквідації меблевого підприємства. Не бажаючи залишати колектив, з яким здружився, Василь Михайлович

виявив бажання опанувати нову професію — ливарника. Адміністрація пішла робітникові назустріч.

Досвідчені робітники Леонід Ковальський та Михайло Мосійчук розкривали перед ним секрети ливарної справи. Вже з перших днів десятої п'ятирічки В. Музиченко працює самостійно.

В активі ливарника — чимало нагород, серед яких — Ленінська ювілейна медаль, знаки «Переможець соціалістичного змагання 1977—1979 років» та інші.

Майстер ливарної дільниці Валентин Савович Осипов так відгукнувся про Василя:

— Працює він високопродуктивно, виробничі норми систематично виконує на 170—180 процентів. Продукція, яку виготовляє, завжди відмінної якості. Саме тому робітникові надано право працювати з особистим клеймом.

Чимало праці доклав Василь Михайлович, коли освоювали нові вироби — петлю меблеву та скобу РПУ-2. Досконале знання справи, його поради принесли підприємству неабияку користь.

Днями колектив дільниці виявив передовику високе довір'я, обравши Василя Михайловича своїм бригадиром.

Ю. ГЕР.

ОБ'ЄДНАННЯ В НАСТУПНІЙ П'ЯТИРІЧЦІ

Для досягнення більш високих трудових показників в одинадцятій п'ятирічці, на Одеському виробничому об'єднанні «Електрик» складено перспективний план соціально-економічного розвитку на 1981—1985 роки. При його розробці враховано, перш за все, питання поліпшення умов праці, охорони здоров'я, підвищення матеріального добробуту, а також комуністичного виховання трудящих.

У наступній п'ятирічці передбачено зростання випуску валової продукції на 1,1 процента, а з обсягу реалізації — на 3,9. За рахунок зростання продуктивності праці на 1,2 процента частка приросту цього показника становитиме до кінця п'ятирічки 54,4 процента.

Питома вага продукції з державним Знаком якості у загальному обсязі виробництва буде доведена до 52,3 процента. Прибуток об'єднання до кінця п'ятирічки (середньорічний) складатиме 965 тисяч карбованців, тобто, буде ви-

готовлено продукції на 1540 тисяч карбованців більше, ніж у десятих п'ятирічці.

Намічена щорічна підготовка 20 робітників індивідуальним навчанням. Дуже важливо для виробництва, щоб спеціалісти досконало володіли 2—3 суміжними професіями. Тому в плані передбачено підготувати 20 таких робітників.

Виконуючи рішення партії та уряду про поліпшення умов праці і охорони здоров'я, планується провести реконструкцію діючих вентиляцій, систем теплових і теплоповітряних установок, обладнання душових приміщень, гардеробів, двох кімнат гігієни жінки, їдальні. Всього на ці заходи в одинадцятій п'ятирічці буде витрачено 82,6 тисяч карбованців. Для забезпечення робітників житлом, в плані передбачено щорічно витрачати на ці потреби 160 тисяч карбованців. Всього ж на п'ятирічку — 800 тисяч карбованців.

В плані значна увага вперше приділена здійсненню переходу на

колективну форму оплати праці, що дасть можливість прискорити професійну підготовку і підвищення кваліфікації молодих робітників.

Приділена значна увага розвитку раціоналізаторської роботи на виробництві. Передбачається довести кількість раціоналізаторів до 40 осіб, умовний економічний ефект від впровадженню новаторства за п'ятирічку становитиме 125 тисяч карбованців.

Спеціальний розділ відведено участі робітників в різних суспільно-політичних і виробничих гуртках та школах, а також підвищенню загальноосвітніх знань у вечірній школі робітничої молоді.

План соціально-економічного розвитку складено групою інженерно-технічних працівників під керівництвом головного інженера В. Я. Кучера. Всі намічені заходи покликані створити для робітників здоровий виробничий клімат, умови для підвищення продуктивності праці в новій п'ятирічці.

І. КРИКЛИВИЙ.

На Дніпропетровському УВП питання наставництва приділяють велику увагу. Голова ради наставників Любов Костянтинівна Волкова часто зустрічається із своїми подругами по праці. Між ними завжди точиться цікава і захоплююча розмова. В центрі її — обговорення нових форм і методів виховної роботи, обмін досвідом. Кожен усвідомлює, що від наставників значною мірою залежать не тільки особисті успіхи, а й досягнення всього трудового колективу.

На знімку: наставниці З. К. Скопель, Л. К. Волкова, Л. Д. Житник та Р. Ф. Демченко.

Фото П. МІНДЕЛЯ.

Уже п'ятнадцять років працює на Феодосійській меблевій фабриці ударник комуністичної праці столяр-складальник Станіслав Анатолійович Кравченко. Свої змінні завдання трудівник виконує на 130—140 процентів.

С. А. Кравченко — член правління міжрайвідділу УТОГ.
Фото І. БОНДАРЕНКА.

КОЖЕН ДЕНЬ — УДАРНИЙ

Всі трудівники виробничого об'єднання «Житомирдеревоз», а серед них і понад 20 членів нашого Товариства, вирішили високими трудовими успіхами ознаменувати день відкриття XXVI з'їзду КПРС.

Високі показники має бригада столярів, яку очолює комуніст Станіслав Миронович Ганько. З 18 червонодеревинників переважна більшість — нечуючі. Особливо старанністю відзначаються Іван Михайлович Кубищенко, Ростислав Васильович Мархай та Микола Володимирович Кузьменко. Вони давно виконали свої особисті п'ятирічні завдання і нині йдуть з випередженням виробничої програми. Денні норми вони виконують на 115—120 процентів.

Колектив оголосив усі передз'їздовські дні ударними, і зобов'язався видати не менше як чверть продукції понад план. Вирішено також створити фонд бережливості, щоб в день відкриття з'їзду працювати на законних матеріалах.

Ця ініціатива знайшла гаряче схвалення в колективі об'єднання: 500 виробничників дали слово план двох місяців 1981 року виконати до дня відкриття партійного форуму.

М. ГУРМАН.

ДОРΟΣЛИХ—ПОСТІЙНУ УВАГУ

ся й інші хибні. Інколи, наприклад, заради справної цифри плану допускається приписування кількості учнів, окузмилювання, занедбано шкільну документацію, порушуються правила прийому до цих закладів. Отже, виявляючи подібні факти при перевірці роботи шкіл, відділи народної освіти мають давати належну принципову оцінку керівникам, які допускають таку антидержавну практику, притягати їх до суворої відповідальності.

Недостатню організаційну роботу по залученню молоді до навчання проведено у Ворошиловградській області, де з нового набору зараховано до вечірньої спецшколи лише двох учнів. У Кривому Розі, що на Дніпропетровщині, згідно проведеного обліку, нараховується 30 трудівників і службовців віком до 30 років, однак навчанням вони не охоплені. Причина цьому, як пояснює облвно, відсутність приміщення для школи. Зрозуміло, що це не так. Зазначені та деякі інші облвно і облвідділи УТОГ, вечірні спецшколи і УВП ще по-справжньому не пройняли відповідальності за середній всеобуч, не дійшли до кожної молоді людини. З іншого боку, на місцях чомусь боязко і неохоче організовують навчально-консультаційні пункти (заочна форма навчання), мало залучають трудівників до індивідуального навчання.

Прикладом, гідним наслідування, у цій справі можуть бути Львівська, Закарпатська, Херсонська, Запорізька області, де існує розгалужена мережа консультпунктів і молодь максимально охоплюється навчанням. Слід до цього додати, що, незважаючи на певні труднощі в організації системи вечірнього і заочного навчання працюючої молоді з дефектами слуху і мови (відсутність учителів-дефектологів, приміщень та ін.), все ж мережа спецшкіл, їх філіалів, окремих класів у республіці щорічно розширюється. Так, у 1980—1981 навчальному році вперше організовано класи для глухих і слабочуючих у Черкаській і Тернопільській областях, збільшено їх кількість у Полтавській і Сумській.

Дещо поліпшився останнім часом навчально-виховний процес у вечірніх спецшколах, зокрема, зменшилося вибуття учнів, поліпшилося відвідування ними занять і успішність. Цьому в значній мірі сприяло співробітництво шкіл з адміністрацією, партійною, профспілковою і комсомольською організаціями базових підприємств. Певну допомогу освітнім закладам надають комісії сприяння школі, організовані на учово-виробничих підприємствах, які, як правило, очолюють їх керівники. Позитивних наслідків у навчанні і вихованні працюючої молоді домоглися Харківська (директор

С. Ж. Сисоєва), Ровенська (директор А. М. Позднякова), Львівська (директор П. О. Машировський), Житомирська (директор Л. Л. Лось), Херсонська (директор Т. І. Головастикова) вечірні спецшколи для дорослих.

У зв'язку з постійним розширенням мережі вечірніх спецшкіл назріла нагальна необхідність налагодити тісні взаємозв'язки і з місцевими спецшколами-інтернатами відповідного профілю, які функціонують майже у всіх областях. Такий контакт має здійснюватися в кількох напрямках, насамперед методичному і загально-освітньому.

Нагромаджений передовий досвід роботи учителів школи-інтернату повинен стати надбанням учителів вечірньої школи і навпаки. Потрібно ширше практикувати спільні міжшкільні предметні семінари, взаємодивидання відкритих уроків, методичних об'єднань та ін. Від таких форм спілкування тільки вирає загальна справа. З іншого боку, вчителі вечірньої школи повинні знайомитися з контингентом випускних класів шкіл-інтернатів, їх особовими справами, характеристиками. Адже це їх завдання учні. І психологічний фундамент про обов'язкове здобуття ними середньої освіти має закладатися ще в школі-інтернаті. Не малозначну роль у цьому покликані відіграти колективні та інди-

видуальні бесіди з випускниками, зустрічі з ними учнів-виробничників вечірньої школи тощо. Адже щорічно у 49 спецшколах-інтернатах глухих і слабочуючих республіки здобуває восьмирічну освіту понад 350 чоловік. Звідси одне з найголовніших завдань педагогічних колективів вечірніх шкіл дорослих — максимально залучити їх до навчання в 9-х класах з тим, щоб дати їм належну загальноосвітню підготовку. З цього погляду заслуговує на увагу співробітництво Київської вечірньої спецшколи і міських шкіл-інтернатів для глухих і слабочуючих №№ 6, 9, 13. Завдяки їх спільній роботі близько 40 випускників зазначених шкіл-інтернатів продовжують у цьому навчальному році вечірнє навчання.

З року в рік зміцнюється навчально-матеріальна база вечірніх спецшкіл. З нинішнього навчального року переведено Ждановську школу Донецької області у значно краще приміщення, де створено задовільні умови для навчання. На допомогу школам Київське дослідно-виробниче об'єднання «Контакт» виділило 50 комплектів звукопідсилювальної апаратури «Спектр». Вартість її оплатило ЦП УТОГ. Немає сумніву, що ця апаратура поліпшить ефективність уроку і буде добрим помічником учителів. Похвали і вдячності заслуговують ті шефи вечірніх шкіл, які щорічно виділяють кошти для обладнання навчальних кабінетів, придбання підручників, посібників, технічних засобів навчання. Починаючи з 1981—1982 нав-

чального року, вечірні спеціальні середні загальноосвітні школи для глухих і слабочуючих працюватимуть за новими типовими навчальними планами. Зараз вони у Міністерстві освіти УРСР коректуються й найближчим часом будуть надіслані на місця. Порівняно з попередніми в цих планах є деякі зміни. Наприклад, у IX—XI класах слабочуючих відведено години для факультативного вивчення іноземної мови, а години з техніки мови повинні використовуватися суто за призначенням. Принагідно треба сказати, що вечірні спецшколи потребують не лише навчальних планів, програм, підручників. Для їх успішної роботи вкрай потрібна методична література, особливо з питань специфічної роботи. Освітня вечірніх і заочних шкіл більше чекають допомоги у цьому плані від сектору сурдопедагогіки Науково-дослідного інституту педагогіки УРСР.

Отже, перед органами народної освіти, відділами УТОГ, педагогічними колективами вечірніх спецшкіл дорослих стоять у 1980—1981 навчальному році відповідальні завдання. Їх успішне розв'язання можливе лише тоді, коли цим закладам буде приділятися постійна увага і турбота. Ідуca назустріч XXVI з'їзду КПРС і XXVI з'їзду Компартії України, освітня вечірніх шкіл примножать свої зусилля для підвищення рівня знань учнів.

О. ШТОЙКО,
начальник відділу вечірніх (змішаних) і заочних шкіл Міністерства освіти УРСР.

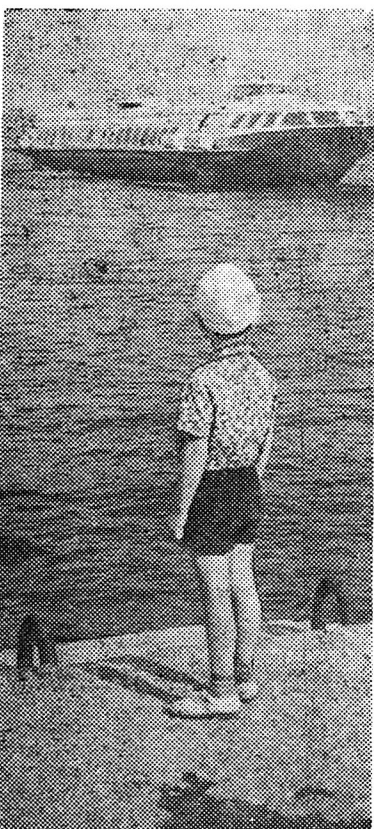
НОВИЙ СТАНДАРТ ПІДПРИЄМСТВА

Нова система стандартів, яка регламентує сигнальні кольори і знаки, запроваджується тепер у нашій країні. Система значно відрізняється від тієї, яка діяла раніше.

Так, тут уточнено, що червоний сигнальний колір, крім традиційного застосування, повинен використовуватись також для виділення рукояток кранів аварійного скиду тиску і корпусів масляних вимикачів, що діють під напругою. Особливо підкреслено, що червоний сигнальний колір не можна застосовувати для фарбування устаткування і оснастки там, де цього вимагають міркування безпеки.

У новому стандарті уточнено форму наказуючих, розміри попереджаючих і вказівних знаків, у тому числі дорожніх. Важливо, що сфера застосування стандарту не обмежується тепер промисловістю, а поширюється на всі галузі народного господарства, включаючи міське.

І. ДМИТРЕНКО.

Романтик.

Фотоетюд О. ШУСТА.

Шахтарську лампочку на знак вдячності за розшук бойових друзів надіслав червоним слідопитам Одеського клубу флотилії юних друзів Військово-Морського Флоту відважний піонер-розвідник часів Великої Вітчизняної війни, а нині робітник із Донецька А. О. Панков.

Невгамовний, веселий хлопчина з-під Рязані, 13-річний син полку Аркадій Панков був і вправним кулеметником, і вмілим зв'язковим, і безстрашним розвідником.

Після тяжких бойових поранень юний захисник Батьківщини знову повертався з госпіталів на передові і знову виконував відповідальні бойові завдання. А після Великої Перемоги ще сім років тралив і розстрілював міни у водах Північного і Балтійського морів, щоб ніколи вже на визволеній землі не було чути смертельних вибухів.

Тільки у 1952 році приступив Аркадій Олександрович до мир-

ТИХ ДНІВ НЕ ЗМОВКНЕ СЛАВА САЛЮТ, СИНИ ПОЛКІВ!

ної праці шахтаря 3 роками все частіше й частіше він згадував своїх бойових друзів. І коли Панкова розшукали слідопити з Одеси, він попросив їх допомогти відновити зв'язок із бойовими товаришами. Невдовзі з усіх кінців Радянського Союзу в Донецьк почали надходити листи від багатьох синів полків разом з якими воював юний солдат.

Вивчаючи мемуари, здійснюючи походи по місцях революційної, бойової і трудової слави радянського народу, зустрічаючись з ветеранами війни, червоні слідопити дізнавались про нові імена синів полків і кораблів. Тільки за останні півтора року вони встановили зв'язки з рідними і друзями більш як ста воїнів, організували зустрі-

чі і листування з героями, що залишилися живими. Серед них — син полку, а нині льотчик-космонавт СРСР, двічі Герой Радянського Союзу В. О. Шаталов, ленинградський портовик В. О. Лялін, одеський інженер В. М. Дошечкін, письменник із Москви В. І. Гузанов, десятки інших.

Дедалі більше цікавих сторінок з біографіями юних захисників Батьківщини з'являється в альбомі, який завели слідопити клубу. Тут дбайливо зберігаються святі реліквії — комсомольські значки, знаки військової доблесті, документи і фотографії, листи. Діти листуються не тільки з синами полків і кораблів, а й зі своїми ровесниками з ленинградського клубу «Адміралтєць», школами «Юний мо-

ряк» у Курську, Краснодарі, Севастополі, Брянську.

Підлітки рівняються на юних героїв. Вони включилися в операцію «Турбота». Будинки мікрорайону, де проживають ветерани, сім'ї загиблих, помічені червоними зірочками. Це знак того, що над ними шефствують пости тімурівської вахти. Напередодні 35-річчя Великої Перемоги юнги посадили на честь полеглих воїнів на пояс героїчної оборони Одеси сотні «дерев пам'яті», прикрасили квітами братські могили.

З маленького гуртка, який організував у новому житловому мікрорайоні Одеси віце-адмірал у відставці В. М. Потехін, виріс дружний дисциплінований колектив з 400 підтягнутих підлітків у матроських формах. Тепер юні моряки наполегливо вчать, набувають навичок штурманів, механіків, радистів.

В. ДЕНИСКО.

ВІДПЛАТИТЬСЯ СТОРИЦЕЮ

Адміністрація та громадські організації Чернігівського учбово-виробничого підприємства постійно піклуються про відпочинок і оздоровлення трудівників свого колективу.

За старанну працю безплатними путівками в санаторій «Дружба» нагороджено 22 робітники. Серед них — ветеран праці, кавалер ордена Знак Пошани Ольга Корнівна Почечун, а також молоді, але досвідчені швачки Надія Олександрівна Овчаренко, Віра Миколаївна Черненко та інші.

Двадцять чотирьох передовиків виробництва, котрі добились вагомих трудових успіхів в соціалістичному змаганні на честь 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна, заохочені туристичними путівками до столиці нашої Батьківщини міста-героя Москви. Нечуючі відвідали музей В. І. Леніна, побували на Виставці досягнень народного господарства

СРСР. Ця подорож надовго залишиться в їх пам'яті.

Крім того, протягом року велика група робітників одержала пільгові путівки, за якими здійснили п'ятиденні поїздки по Закарпаттю та Підмосков'ю.

Тільки за останні два роки змінили своє здоров'я та змістовно відпочили майже всі трудівники УВП.

До кінця року буде здійснено ще одну туристичну подорож до братньої нам Білорусії за маршрутом Чернігів — Гомель. В ній візьме участь тридцять нечуючих трудівників підприємства.

Така турбота про людей сторицею повертається підприємству, — сказав заступник директора УВП з навчально-виховної роботи М. М. Левченко. — Люди, відчувши приплив свіжої енергії, працюють старанніше, продуктивніше.

Т. СЯБЕР.

ДАРИ ОСІНЬОГО ЛІСУ

Грибників справедливо називають «мисливцями тихого полювання». І це, мабуть, саме так. Вставати їм теж доводиться як тільки ранок засніє, і по росній траві пройти не один десяток кілометрів. І все лісом, лісом. До того ж на самих грибах треба знатись.

«Клуб любителів природи», що при Київському палаці культури імені А. В. Луначарського, гуртує навколо себе грибників, рибалок-любителів, туристів, мисливців. Ось уже кілька років підряд група членів УТОГ кожного вихідного виїздить у ліс на збирання грибів.

Минулої суботи група трудівни-

ків з компактних груп державних заводів і КДВО «Контакт» у складі Г. Красикова, М. Рибальченка, С. Кесарева, А. Бочарова та інших здійснила виїзд на збирання грибів. Пізно увечері, з кошиками у руках, зодягнуті у гумові чоботи, вони дісталися електропоїздом на станцію Тетерів. Діждавшись світланку, рейсовим автобусом вирушили до одного з лісових масивів Полісся.

День видався сонячним, теплим, а надвечір стомлені, але радісні й щасливі вдалим «полюванням», повернулися вони додому з кошиками, наповненими вщерть лісовими дарами.

В. СКУРЧИНСЬКИЙ.

ФІЗКУЛЬТУРА І СПОРТ

Фізкультурний організатор Дніпропетровського учбово-виробничого підприємства Віталій Ковальчук проводить велику спортивно-масову роботу у своєму колективі. Вмі комсомолец залучити в спортивний гурток, організувати турнір чи туристичний похід.

На знімку: Віктор Ковальчук проводить інструктаж з комсомолками (зліва направо) Наталією Скляр, Маргаритою Качайкіною, Тетяною Повіреною перед початком виробничої гімнастики.

Фото Й. МІНЬКА.

ПЕРШІ У ТРУДІ І СПОРТІ

Цьогорічні спортивні успіхи колективу Запорізького УВП стали можливі завдяки постійному і неухильному піклуванню адміністрації, партійної і профспілкової організації про розвиток фізкультури і спорту на підприємстві.

Багато зроблено на УВП у цьому напрямку за останні роки: реконструюється спортивна база, поліпшується матеріально-технічне забезпечення, силами кваліфікованих кадрів проводиться велика організаційська робота.

Приємно вже зараз відзначити зримі наслідки цієї великої організаційської роботи. Спортсмени

УВП стали чемпіонами: в першості Комунальського району м. Запоріжжя з багатоборства ГПО, в зональній першості УТОГ у цьому ж виді, в першості обласного з тенісу, волейболу, футболу, легкої атлетики, посіли призові місця в багатьох інших видах спорту.

З гордістю називають на підприємстві імена своїх кращих спортсменів, котрі і в праці в лавах правофлангових п'ятиріччя. Це Ірина Смирнова, Поліна Вінниченко, Володимир Люханов, Іван Жуков, Анатолій Дука та інші.

С. МАРЧЕНКО.

ЮРИДИЧНА КОНСУЛЬТАЦІЯ

4 березня 1980 року Президія Верховної Ради СРСР внесла зміни і доповнення до Указу від 12 квітня 1968 року «Про порядок розгляду пропозицій, заяв і скарг громадян». Нова редакція Указу затверджена 25 червня 1980 року сесією Верховної Ради Союзу РСР.

З метою своєчасного розгляду звернень громадян їхні пропозиції і заяви подаються в ті державні і громадські органи, підприємства, установи, організації, або тим службовим особам, до безпосереднього відання яких належить вирішення даного питання. Щодо скарг, то вони подаються в ті органи або тим службовим особам, яким безпосередньо підпорядковані державний, промисловий орган, підприємство, установа, організація або службова особа, дії яких оскаржуються.

Державні і громадські органи, підприємства, установи, організації,

ПРО СТРОКИ РОЗГЛЯДУ ЛИСТІВ ТРУДЯЩИХ

їхні керівники та інші службові особи, до відання яких не належить вирішення питань, поставлених у пропозиціях, заявах, скаргах, надсилають їх не пізніше як у п'ятиденний строк за належністю, сповіщаючи про це заявників, а при особистому прийомі роз'яснюють, куди їм слід звернутися.

Згідно з Указом заяви і скарги розслідуються у строк до одного місяця з дня надходження в державний, громадський орган, на підприємство, в устанovu, організацію, які зобов'язані вирішити питання по суті, а такі, що потребують додаткового вивчення і перевірки, — невідкладно, але не пізніше 15 днів. У тих випадках, коли для вирішення питань, порушених у заяві або скаргі, необхідно провести спеціальну перевірку, зажадати додаткові матеріали або вжити інших заходів, строки можуть бути в порядку винятку по-

довжені, але не більш як на один місяць, з повідомленням про це особи, яка подала заяву або скаргу.

Пропозиції громадян розглядаються в строк до одного місяця за винятком тих, які не потребують додаткового вивчення, про що повідомляється особа, яка внесла пропозицію.

Заяви і скарги військовослужбовців і членів їх сімей вирішуються в союзних і республіканських органах у строк до 15 днів, а в місцевих органах, на підприємствах, установах та організаціях — невідкладно, але не пізніше 7 днів. У випадках, коли доводиться провести додаткову перевірку, строки можуть бути в порядку винятку подовжені, але не більш як на 15 днів, з повідомленням про це особи, яка подала письмове звернення.

Листи трудящих, що надходять

з редакцій газет, журналів, телебачення, радіо та інших засобів масової інформації, а також виступи та опубліковані в пресі матеріали, зв'язані з пропозиціями, заявами, скаргами, розглядаються державними і громадськими органами, підприємствами, установами та організаціями в порядку і в строки, передбачені цим Указом.

Контроль за додержанням службовими особами радянських законів при розгляді пропозицій, заяв і скарг громадян Указ покладає на органи народного контролю. Генеральний прокурор СРСР і підлеглі йому прокурори здійснюють найвищий нагляд за точним і однаковим виконанням законів при розгляді листів трудящих.

Повний текст Указу вміщено у Відомостях Верховної Ради СРСР № 11 (2033) за 1980 рік.

В. СІРЕНКО,
кандидат юридичних наук.

Лист до редакції

Дозвольте через газету «Наше життя» висловити глибоку подяку організаціям і установам Товариства, всім товаришам, які привітали мене з нагоди шістдесятиріччя з дня народження та нагородження грамотами Міністерства соціального забезпечення УРСР, президії Центрального правління УТОГ і Республіканського комітету профспілки робітників місцевої промисловості та комунально-побутових підприємств.

И. ЗДОРОВИЛО.

Редактор П. БУЛАТОВ.

Колектив апарату Центрального правління УТОГ і Комісія Кримської облпрофради по роботі серед глухих робітників і службовців висловлюють глибоке співчуття голові Кримського обласного УТОГ Мельниковій Н. В. з приводу тяжкої втрати — передчасної смерті її чоловіка
Леоніда Миколайовича.